

2 / 2012

Sweden
Luxembourg
UK
Canada

Spain
Greece
Korea

wirike

Romania

Kansainvälisyys

Latvia
Slovenia
Denmark

Poland

Finland

Wirike 2/2012

- 3 **Pääkirjoitus**
Salli Rantanen
- 4 **Puheenjohtajan tervehdys**
Asta Vainionpää
- 6 **Paluu opiskelijalandiaan, osa 1**
Tommi Talja
- 7 **Gallup- näitä matkakohteita Katkolaiset suosittavat**
Annemari Mäenpää
- 11 **Matka ikuiseen kaupunkiin -kokeuksia ja elämyksiä Roomasta**
Annina Laaksonen
- 14 **Living in Leuven**
Veera Jokiranta
- 17 **Vaihtoonlähtijän opas**
Maisa Tuuli
- 18 **Supersitsit**
Tiina Nieminen
- 19 **Katkon työelämäpäivä**
Eini Saukkonen
- 21 **Matka vuosijuhlakulttuuriin**
Asta Vainionpää
- 24 **Getting know to LLEES students**
Anni Mäki
- 28 **Joulunviettoa ympäri maailmaa**
Mari Paajanen
- 31 **Kulttuurinen huikopala**
Outi Aaltonen
- 35 **Italian kielikurssi**
Susanna Nieminen
- 38 **Indexin excu Lontooseen**
Katariina Hava

Julkaisija
Turun Kasvatustieteiden klubi
Katko ry
Assistentinkatu 5
20500 Turku

Päätoimittaja
Salli Rantanen

Kirjoittajat ja kuvaajat:

Salli Rantanen
Asta Vainionpää
Annina Laaksonen
Annemari Mäenpää
Veera Jokiranta
Maisa Tuuli
Tiina Nieminen
Eini Saukkonen
Mari Paajanen
Anni Mäki
Outi Aaltonen
Tommi Talja
Susanna Nieminen
Katariina Hava

Kannet
Outi Aaltonen

Taitto
Salli Rantanen

Levikki
50kpl

Painopaikka
X-copy Turku

Pääkirjoitus

”Matkustelu avartaa ja tuo uusia näkökulmia elämään” ”Vaihto on elämän parasta aikaa”

Näitä lauseita kuulee monen suusta. Matkustamisen, vaihdon tai asumisen ulkomailla sanotaan avartavan silmiä ja auttavan hahmottamaan maailmaa, suhteuttamaan asioita ja myös Suomea maailmankartalla. Kun on nähnyt hieman maailmaa, Helsinki tuntuukin tuppukylältä (puhumattakaan muista Suomen kaupungeista), kaveripiirit laajentuvat, ja useat osaavat myös arvostaa asioita eri tavalla. Olenkin kuullut, että esimerkiksi vaihdosta palatessa saat-
taa tuntua siltä, että kotipaikkakunnalla olisi aika pysähtynyt ja asiat eivät olisi muuttuneet lainkaan, kun taas itselleen on kertynyt tässä samaisessa ajassa paljon muistoja, mahtavia kokemuksia ja uusia asenteita, puhumattakaan kielitaidon parantumisesta ja upeista uusista ystävistä.

Ei olekaan siis yllätys, että lehtemme teemaksi päätyi kansainvälisyys. Yhä useammalle opiskelijalle vaihtoon läh-
teminen on ajankohtaista seuraavien vuosien aikana. Tämän päivän nuoret ja tulevaisuuden veronmaksajat tulevat toimimaan tulevaisuudessa yhä kansainvälisemmässä työilmapiiressä, jossa korostuu avoimuus ja suvaitsevaisuus. Työtä tehdään yhä monikulttuurisemmassa työyhteisössä ja työpaikat saat-
tavat sijaita ympäri maailmaa. Opiskeluaikana on monenlaisia mahtavia mahdollisuuksia verkostoitua kansainvälisesti; vaihto tai työnteko ulkomailla, matkustelu, Suomessa asuviin vaihto-
opiskelijoihin ja muihin uusiin ihmisiin tutustuminen.. Otti sitten isoja tai pieniä askeleita, kaikki uusi avartaa varmasti aina omia näkemyksiä ja saattaa opettaa jotain uutta omasta elämästä.

Tässä lehtemme numerossa pääsemme tutustumaan eri paikkoihin maailmalla sekä eri kulttuurien erilaisiin tapoihin ja käytänteisiin. Matkaamme Italiaan lomamatkalle ja kielikurssille. Ystävämme ottaa meidät luoksensa Belgian Leuveniiniin, ja lähdemme Indexin mukana ex-
culle Lontooseen. Koska joulukuu on myös jo ovella, on aiheellista tutustua muiden kulttuurien joulutapoihin sekä eri maiden ruokakulttuureihin.

Aina ei kuitenkaan tarvitse lähteä kauas kokeakseen jotain uutta. Kävisimme Katkon työelämäpäivässä toteuttamassa projekteja ja supersitseillä sitsaamassa muiden Suomen kasvatustieteilijöiden kanssa. Saamme kuulla omista vaihto-opiskelijoistamme lisää, sekä kasvatustieteilijöiden omia matkavinkkejä. Kuulemme myös, miltä tuntui opiskelujen aloittaminen kasvatustieteiden tiedekunnassa.

Kaikkea uutta, kiinnostavaa ja inspiroivaa on siis tiedossa! Käännä sivua, ja katso mitä kaikkea voit elämäsi varrella kokea. Pienin tai isoin askelin.

Ihanaa talvea ja opiskeluaikaa!

Päätoimittaja

Salli Rantanen

Kun ystäväni muutti Ruotsiin

Puheenjohtajan tervehdys

Rakas ystäväni lähti opiskelemaan Ruotsiin muutama vuosi sitten. Se oli hänen pitempiaikainen unelmansa. Suunnitelmanaan oli seurata isänsä jalanjälkiä Ruotsin puolelle ja kouluttautua korkeasti. Koulun penkillä hän ei tosin yläkoulussa tai lukiossa kauhean hyvin kielissä pärjännyt. Ruotsin kielen opiskelusta hän piti kyllä kovin, muttei koskaan saanut kiitettäviä arvosanoja. Pitkän oppimäärän ruotsista hän lopulta kirjoitti ylioppilaskirjoituksissa Approbaturin, alimman hyväksytyn arvosanan. Vaikkei sillä, että ylioppilaskirjoitukset mitään sen suurempia osaamisia kertoisikaan. Jotain hänen osaamisestaan saattaa kuitenkin kertoa se, että silloin joskus hän pyysi jopa minulta apua kieliopissa, vaikken minäkään kauhean hyvin kieliä osaa. Hän haki lukion jälkeen parikin kertaa kaupparakkeaan Turkuun ja Vaasaan. Ruotsi tuntui varmaankin niin kaukaiselta ajatukselta ja kaupparakkeahaave veti pidemmän korren. Hän ei päässyt kaupparakkeakouluun, sillä elämällä oli sormet ristissä selän takana ja enemmän annettavaa hänelle.

Rakas ystäväni päätti hakea Ruotsin puolelle opiskelemaan markkinointia ja johtamista, ikään kuin siis kaupparakkeaan. Hän pääsi sisään. Ja kirkkaasti. Silloin vielä pystyi hakemaan Tukholman yliopistoon pelkästään lukion päättötodistuksella. Ruotsinkin hän kävi korottomassa ja kirjoitti lyhyestä ruotsista myöhemmin magna cum laude approbaturin, eli hyvän arvosanan. Olin niin kovin ylpeä ystävästäni.

Niin tuli päivä jolloin jouduin sanomaan rakkaalle ystävälleni hyvästit hänen muuttaessaan Tukholman suureen kaupunkiin. Hän jopa hankki itselleen ruotsalaisen ID:n, joka vastaa suomalaista henkilötunnusta. Hän ruotsalaistui ja todella halusi ruotsalaistua. Kun hän kertoi ensimmäisistä päiväistään ulkomailla me pienet suomalaiset olimme hämmästyneitä. Eihän hän ruotsia kauhean hyvin puhunut, joten kouluun sisäänkirjautuminen ja muut arkipäivän asiat olivat hivenen haasteellisia. Muun muassa hänen ilmoittautuessaan ensimmäistä päiväänsä yliopistolle piti hänen luetella oma opiskelijanumeronsa kurssisihteerille. Hänen numerosarjassaan oli numero ”seitsemän”, jonka ruotsinkielinen vastine ”sju” lausutaan oikeastaan vaikeasti kurkkuaanteella. Ystäväni lausui sen suomalaisittain ja kurssisihteeriksi oli täysin ihmeissään mitä tämä oikein tarkoitti. Ymmärrettyään hän korjasi ystäväni ääntämyksen ylimielisesti: ”Meillä se lausutaan näin.” Se oli hänen ensimmäinen todellinen kanssakäyminen paikallisen kanssa, edelleen ystäväni puhuu tapahtumasta hivenen arastellen. Rakas ystäväni joutuikin useasti turvautumaan kynään ja paperiin ensimmäisinä kuukausinaan uudessa maassa. Sekä tottumaan siihen ettei häntä aina ymmärretä, eikä hän

todellakaan ymmärrä mitä hänelle sanotaan. Hän poti myös usein koti-ikävää. Oli vaikeaa luoda sosiaalisia suhteita, kun ei kyennyt ilmaisemaan kaikkea mitä halusi sanoa kielimuurin vuoksi. Helpotusta arkeen ei tuonut myöskään yliopiston paksut ruotsinkieliset markkinointia käsittelevät opukset, joista piti tehdä 15 opintopisteen mahtitenttejä.

Kului kuukausia. Rakas ystäväni alkoi tottua opiskeluun. Hän sai töitä. Hän tutustui moniin ihmisiin. Nykyään kun ystäväni tulee suomeen pikavisiiteilleen me ihastelemme hänen ruotsinkielien taitoaan. Hän lausuu sanat niin kauniisti. Oma ruotsinkielinen möngerrys kuulostaa kovin nololta siihen verrattuna. Hän puhuu elämästään terveellä ylpeydellä ja tyytyväisenä, Hän kertoi, että vaikka alussa oli todella jännittävää ja jopa pelottavaa hypätä vain uusiin maisemiin, niin kaikesta huolimatta päätös lähteä Ruotsiin oli paras päätös koskaan. Hän ei vaihtaisi sekuntiakaan pois opiskeluvuositään. Hän on löytänyt itsensä ja nähnyt elämänsä täyttymyksenä. Ystäväni usein muistuttaakin minua siitä, miten elämällä on niin paljon tarjottavaa ja miten se täytyy vain ottaa omakseen. Hän nauttii täysin rinnoin ja on silti onnellinen siitä, että voi välillä palata kotimaisemiinsa.

Näen rakkaassa ystävässäni paljon myös minua itseäni. Vaikka en nyt olekaan lähdössä ulkomaille aivan heti, niin olen myöskin hypännyt tuntemattomaan ja huomannut mitä kaikkea siitä voi itselleen saada. Puheenjohtajuus on ollut minulle kovin iso askel, se oli aluksi jännittävää ja jopa pelottavaa. Nyt vuoden lähestyessä loppuaan olenkin tyytyväinen, että lähdin pestiin. En vaihtaisi mitään. Olen löytänyt itsestäni paljon uusia asioita, oppinut muista ja saanut niin paljon eväitä tulevaisuutta varten. Elämä on antanut minulle jotakin suurta. Olenkin hyvin kiitollinen tästä kaikesta mitä olen saanut. Kiitos, että juuri te olette olleet mukana puheenjohtaja-vuodessani. On ollut ilo olla juuri tässä. Lisäksi haluan toivottaa uudelle puheenjohtajalle kaikkea hyvää ja toivottavasti hän saa toimestaan vähintäänkin yhtä paljon hyvää kuin minäkin sain, ja se on paljon se!

Ja mitä rakkaaseen ja rohkeaan ystävääni tulee. Hän aikoo jatkaa maisteritasoisia opintojaan Milanossa. Hän on valmis ottamaan uusia haasteita vastaan ja vielä suurella innostuksella.

Näen hänessä yhä itseäni.

Katkonpunaista joulunaikaa! Pidetään huolta toisistamme!

Halauksin,
Asta

Paluu opiskelijalandiaan

osa 1

Eipä olisi uskonut. Olen opiskelija. Pitääkö nyt syödä makaronia ja purkki-tonnikalaa? Pitääkö nyt vetää haalarit jalkaan ja suunnata Lyniin keitolle juhlimaan tiistaita? Pitääkö nyt jokainen keskustelu aloittaa sanoilla ”Hemmetin Kela”? Kahden kuukauden opiskelun jälkeen tiedän vain, ettei tonnikala ole kovin monimuotoinen raaka-aine...

Kolmen välivuoden jälkeen opiskelumailmaan palaaminen ahdisti. Pelkkä ajatus tuilla elämisestä ja kirjojen pönttäämisestä tuntui epämiellyttävältä ja raskaalta. Helpompaa oli elää ja antaa muiden opiskella. Tuntui kuin muut opiskelijat olivat jo laivassa lipumassa kohti tutkintoa, kun minä jäin satamaan murjottamaan ja mumisemaan ”miksi opiskella, kun voi tehdä töitä”. Jokin tässä yhtälössä kuitenkin muuttui ja otin pääsykoekirjat kauniiseen käteen. Tällä kertaa myös avasin ne ja luin – tosissani. Päätin siis hypätä ja uida laivan kiinni.

Pääsykokeet läpi räpiköityäni, heräsin todellisuuteen. Opiskelu ei ollut enää asia, jota ehkä haluan tehdä tulevaisuudessa, vaan se oli luentoja, muistiinpanoja ja kirjastossa seikkailemista. Kulttuurishokki oli valtava ja on edelleen. Tuttu ja turvallinen työvuorolista vaihtui Moodleen ja NettiOpsuun. Vanhat työkaverit vaihtuivat tuntemattomiin opiskelukavereihin. Töissä käyminen vaihtui luennoilla ravaamiseen. Kaikki oli uutta ja ihmeellistä ja on edelleen. Onneksi tuutorit, yhtä suu auki olevat opiskelijatoverit ja opettajat tietävät tilanteen ja minuun on onnistuttu valamaan edes jonkinlainen usko, että opin joskus opiskelemaan.

Uskoani kyllä koetellaan lähes joka päivä. Tentit ovat välillä vain muodollinen mutka matkalla uusintaan, kirjastosta ei löydy enää kirjaa, jonka tarvitsen enkä löydä NettiOpsusta kurssia, jolle minun pitäisi ilmoittautua. Onneksi kaikki, mikä ei tapa, tekee ihmisestä paremman opiskelijan. Vielä pari uusintatenttiä ja muutama eksyminen kampuksella niin johan tässä ollaan opiskelijoi-ta isolla O:lla. Sitä odotellessa voin hyvin käydä pikaisesti Facebookissa, salilla ja tehdä vähän töitä viikonloppuisin. Seuraava tenttihan on vasta joulukuussa ja siihen nyt on vielä aikaa.

Teksti: Tommi Talja

Gallup

-näitä matkakohteita Katkolaiset suosittelevat

Rakastatko matkustelua? Oletko aina halunnut lähteä jonnekin? Suunnitteletko matkaa ulkomaille? Lue mitä rakkaat KATKOLaisemme suosittelevat, inspiroidu ja lähde mukaan mielikuvitusmatkalle!

Kysymykset:
1. Kuka olet?
2. Pääaineesi?
3. Miten usein matkustelet?
4. Mitä matkakohdetta suosittelisit Katkolaisille?
5. Miksi?
6. Koska kävit siellä?
7. Minne suuntaat haluaisit seuraavaksi?

LONTOO

1. Olen Mikko Ohra-aho Tammelan Teurolta moi! :)

2. Olen erityispedagogiikan kolmannen vuosikurssin opiskelija.

3. Matkustaminen on ollut aina suuri unelmani, mutta vielä en ole matkalle päässyt.

Klassinen Ruotsin-laiva on elämässä tullut koettua kolme kertaa. Muuten matkustaminen on tapahtunut Suomen sisällä ja toki täälläkin on ihan kauniita paikkoja missä käydä.

4. Oma suositukseni matkakohteeksi olisi Lontoo, koska haluaisin itse kovasti mennä sinne.

5. Lontooseen matkustamiseen on monta syytä: pidän mm. siellä esillä olevasta kulttuurista ja mahdollisuuksista käydä konserteissa. Lontoo on sentään yksi keskeisimmistä eurooppalaisista musiikkisienen maailmoista!

6. En ole käynyt siellä vielä.

7. Lontoo!

SINGAPORE

1. Olen Tammelasta Turkuun opiskelun perässä muuttanut Taru. Nykyään asun Tarvasjoella, ja harrastan lukemista, lenkkeilyä ja kaneja.

2. Yleinen kasvatustiede.

3. Matkustelen erittäin harvoin ulkomaila. Kotimaassa tulee toisinaan käytyä ystävien ja sukulaisten luona ympäri

Suomea.

4. Suosittelen Singaporea, joka on kaupunki-valtio Kaakkois-Aasiassa ja yksi maailman tiheimmin asuttuja kaupunkeja.

5. Monesta syystä! Singaporessa on trooppinen ilmasto ja lämpötila vaihtelee ympäri vuoden noin 23 ja 35 asteen välillä. Ostosmahdollisuudet ovat kaupungissa rajattomat; on valtavia ostoskeskuksia, rihkamakauppoja, pitkiä ostoskatuja, kansainvälisiä luksusliikkeitä, tunnelmallisia pikkuputiikkeja... Ruoka ja kulttuuri Singaporessa ovat oma lukunsa. Singaporen väestö - ja sen mukana maan kulttuurit - ovat kirjavat, sillä siellä asuu niin kiinalaisia, intialaisia, alkuperäisväestöä malaijeita kuin monen muunkin

kulttuurin edustajia. Singaporelainen ruokakulttuuri on monimuotoisempi kuin missään muualla, ja rohkealle maistajalle löytyy maistettavaa. Myös upeat nähtävyydet kannattaa katsastaa Singaporessa vieraillessaan. Vain muutamia mainitakseni China Town, Singapore Zoo, kasvitieteellinen puutarha ja Universal Studios -elämyspuisto.

6. Yläasteikäisenä, ja kaipuu takaisin on suuri!

7. Joskus tulen vielä käymään uudelleen Singaporessa, mutta muita kiinnostavia kohteita olisivat Turkki, Egypti ja Bulgaria.

PIETARI

1. Pinja

2. Erityispedagogiikka, toinen vuosi

3. Tänä vuonna olen käynyt Puolassa, Kreikassa, Albaniassa ja pari kertaa Venäjällä. Yleensä en kuitenkaan matkusta ihan näin usein!

4. Pietaria

5. Helsingistä pääsee käymään siellä bussilla 40 eurolla, joten halvalla voi nähdä aivan erilaisen miljoonakaupungin! Kieltä kannattaa kuitenkin osata edes pari sanaa, sillä englantia ei välttämättä kaupoissakaan ymmärretä.

6. Kävin siellä viimeksi elokuussa.

7. Olen pitkään unelmoinut matkasta Etelä-Afrikkaan, mutta vielä ei ole rahat koossa vähään aikaan.. :) Seuraavaksi suuntaan luultavasti Sloveniaan ja Japaniin.

AMSTERDAM

1. Annika Oksanen
2. Yleinen kasvatustiede
3. Matkustelen vaihtelevasti mahdollisuuksien mukaan. Olisi kiva pystyä tekemään sitä enemmän.
4. Amsterdamia
5. Jännittävä ja kaunis kaupunki, jossa on varmasti paljon koettavaa.
6. Olin itse Amsterdamissa reilu pari vuotta sitten.
7. Olen menossa joululomalla moikkaamaan kavereita Tanskaan Holstebrohon, jossa olin siis viime vuoden vapaaehtois töissä. Haaveenani olisi päästä jonain päivänä Etelä-Amerikkaan!

PORTUGALI – MONTE GORDO

1. Tanja Viherä
2. Erkka
3. Kerran tai kaks vuodessa
4. Suosittelisin Portugalin Monte Gordoo, joka siis sijaitsee ihan eteläisimmässä Portugalissa aivan Espanjan ja Portugalin rajalla
5. Upee ja pitkä ranta, mielettömän hyvät liikuntamahollisuudet (paljon komeita miehiä ainakin keväisin, kun kaikki yleisurheilijat reenaa siellä), samalla sopivan rauhallinen ja vilkas, Espanjan puolelle pääsee lautalla shoppaileen ja Sevillaan tai Lissaboniinkaan ei oo bussilla pitkä matka. Ite oon ollu tuolla vaan keväisin, millon siellä on aika vähän turisteja, joten kivasti on päässy tutustuun myös paikalliseen elämään :)
6. Puoltoista vuotta sitten
7. Haluisin hirveesti Dubaihin, mut ne matkat on vähän liian kalliita opiskelijabudjetille.. joten luultavasti seuraavaks halpa äkkilähtö Espanjaan tai Kreikkaan! :)

ROOMA

1. Olen Niina Pitkänen
2. Pääaineena on erityispedagogiikka
3. Tänä vuonna olen ollut kaksi kertaa ulkomailla, mutta esimerkiksi viime vuonna en ollut kertaakaan. Viiden vuoden sisällä olen ollut kahdeksalla ulkomaanmatkalla.
4. Voisin suositella viimeisintä matkakohdettani Roomaa
5. Suosittelisin sitä erityisesti jos matkustaa tyttö/poikaystävänsä kanssa, sillä se on todella romanttinen kohde. Nähtävää riittää ja nähtävyydet ovat erittäin puoluilla Roomaa, joten liikuttua tulee paljon. Siksi ei kannata lähteä keskikesällä, kun siellä on todella kuuma. Jos tykkää esimerkiksi jalkapallosta, matsin seuraaminen isolla stadionilla on huikea kokemus. Roomassa on myös todella hyvää ruokaa. Lisäksi Katkolla on pääasiassa naisia, joten jokaisen tytön lempiharrastusta, shoppailua, voi todella harrastaa Roomassa ja siksi voisin suositella sitä matkakohteeksi. Lyhyesti: Rooma on monipuolinen :)
6. Olin Roomassa huhtikuun lopulla, joka on ihanteellinen matkustusaikajankohta sinne sään vuoksi (n. +24c joka päivä)
7. Haluaisin seuraavaksi New Yorkiin, mutta sen hintavuuden vuoksi realistisempi vaihtoehto voisi olla vaikkapa Kööpenhamina :).

TUKHOLMA + AMSTERDAM

1. Henrietta Kokkonen
2. Yleinen kasvatustiede
3. Ulkomaille noin kaksi kertaa vuodessa
4. Euroopassa on paljon kohteita, ja vuodenaikojen vaihtuessa vaikuttavat mutta ehdottomasti suosittelen Amsterdamia ja Tukholmaa.
5. Molemmissa kaupungeista löytyy paljon nähtävää, positiivista ilmapiiriä ja kotoisaa tunnelmaa.
6. Molemmissa olen käynyt viimeisen vuoden aikana.
7. New Yorkissa olen käynyt kahdesti ja sinne tekee mieli matkustaa aina uudelleen :) Kaukokohteet (erityisesti lämpimät) ovat alkaneet kiinnostaa syksyn kylmetessä, joten esimerkiksi Etelä-Amerikkaan.

Teksti: Annemari Mäenpää

Matka ikuiseen kaupunkiin – kokemuksia ja elämyksiä Roomasta

”Kaikki tiet vievät Roomaan”

vai miten se nyt meni? No, oma matkani ikuiseen kaupunkiin alkoi 1.9.2012. Kyseessä oli myös ihka ensimmäinen kaupunkilomakohteeni (jos Tukholmaa ja Tallinnaa ei lasketa, ja eihän niitä kyllä voi laskea mukaan). Reissu oli kokonaisen viikon mittainen ja paluu Suomeen oli 8. syyskuuta. Sainpahan samalla vähän pitkitettyä opiskelujen alkua!

Viikon matka kaupunkikohteeseen oli melko pitkä ottaen huomioon, että yleensä kaupunkilomat ovat vain viikonlopun mittaisia ainakin Euroopan sisällä matkustettaessa. Viikko tuntui myös jaloissa, sillä jo neljännen päivän jälkeen kengistäni irtosi pohjat kokonaan. Myönnettäköön, että ehkeivät ne ballerinat ole parhaimmat mahdolliset kävelykengät ja varsinkin kun tiet olivat enimmäkseen pelkkää mukulakiveä. Yhden kenkäparin lisäksi sain kaupan päälle kymmenkunta rakkoa, joiden

paraneminen kesti lähes kuukauden. Pakko siis sanoa, että viimeiset päivät tuntuivat jo todella raskailta ja ehkä viikko on hieman liian pitkä kaupunkilomaksi. Kaupunkilomilla kun tulee yleensäkin käveltyä paikasta toiseen, kun taas rantalomilla vaan löhöilläään rannalla ja nautitaan auringosta.

Viikon aikana kului erittäin reippaasti rahaa. Rooman hintataso on lähes sama kuin Suomessa, ainoastaan viinit olivat ruokakaupasta ostettuna edullisempia. Ulkona syöminen tuli siis yllättävän kalliiksi, puhumattakaan shoppailusta. Ostettavaa Roomassa ainakin riittää, sillä kauppoja ja erilaisia liikkeitä näkyy joka puolella minne ikinä menetkin. Osa liikkeistä oli niin hienoja, ettei sinne edes uskaltanut mennä sisään. Toisaalta shoppailu oli myös lievästi sanottuna rajallista oman miehen ollessa mukana. No, ainakaan ei mennyt niin paljon rahaa kuin olisi voinut mennä.

Shopping

Nähtävää Roomassa tosiaankin riitti ja kävimmekin läpi lähes kaikki mahdolliset nähtävyydet: Colosseum, Forum Romanum, Pantheon, Circus Maximus, Palatine Hill, Fontana di Trevi ja tuli sitä käväistyä Vatikaanivaltiossakin. Lisäksi Roomassa oli todella paljon erilaisia Piazzoja eli toreja ja aukioita, joissa yleensä oli aina suihkulähteitä ja veistoksia. Erilaisten kirkkojen määrä oli myös aivan valtava ja kävimmekin monessa kirkossa aivan kyllästymiseen asti. Kirkot olivat nähtävyyksiä niiden prameutensa ja historiallisuutensa vuoksi. Kirkkoihin mennessä piti myös olla tarkkana, että on pukeutunut oikein: olkapääät ja polvet tuli olla peitettynä.

"Kävimmekin läpi lähes kaikki mahdolliset nähtävyydet: Colosseum, Forum Romanum, Pantheon, Circus Maximus, Palatine Hill, Fontana di Trevi ja tuli sitä käväistyä Vatikaanivaltiossakin"

Villa Borghese ja Trastevere olivat myös näkemisen arvoisia. Villa Borghese on julkinen puisto, jossa on muun muassa

museoita. Puisto on kuitenkin niin laaja, että sinne mahtuu paljon muutakin nähtävää esim. suihkulähteitä sekä hienoja maisemia. Trastevere on yksi Rooman kaupunginosista, mutta jäi mieleen idyllisenä ja tunnelmallisena alueena. Sitä somistavat pienet kujat ja italialainen tunnelma.

"Pastat olivat todella öljyisiä, niissä harvemmin oli lainkaan lihaa, mutta lähes poikkeuksetta tarjoiitiin parmesan juuston kera.

Luonnollisesti Roomassa tuli myös syötyä paljon pizzaa ja pastaa. Ja kyllä: oli se pizza ja pasta täysin erilaista kuin täällä Suomessa, eli paljon parempaa. Pizzojen pohjat olivat erittäin ohuita ja rapeita sekä täytteitä oli niukasti (vain 1-2 täytettä per pizza). Varsinkin pizzan tomaattikastikkeeseen sekä juustoraasteisiin oli panostettu.

Pastat olivat todella öljyisiä, niissä harvemmin oli lainkaan lihaa, mutta lähes poikkeuksetta tarjoiitiin parmesan juuston kera. Erityisesti pastat jäivät mieleeni, sillä ihmettelin, kuinka niihin on saatu niin paljon makua. Pastoihin lisättiin reilusti oliiviöljyä ja niiden lisukkeena oli yleensä muun muassa basilikaa, kirsikkatomaatteja tai sieniä. Lisäksi parmesan kuului yhteen pastan kanssa. Joissakin paikoissa parmesan oli lisätty valmiiksi pastaan, mutta yleisesti parmesan tarjoiitiin kuitenkin pienestä kupista, josta sitten sai itse annostella sopivan määrän juustoa pastansa päälle. Alkuruoaksi syötiin yleensä bruchetta eli paistettu leipä, jossa oli tomaattimurskaa sekä mozzarella juustoa.

Yhteenvetona vielä todettakoon, että Rooma on:

- ♥ historiallinen
- ♥ kulttuurintäyteinen
- ♥ muodikas
- ♥ romanttinen
- ♥ kaunis
- ♥ maukas
- ♥ kallis kyllä, mutta... ehdottomasti näkemisen arvoinen!

profitterol

Italialaisia jälkiruokia olivat esimerkiksi pannacotta ja tiramisu, jotka varmasti ovat entuudestaan tuttuja kaikille. Pannacotta oli erityisen hyvää, mutta itse en paljoa sitä kyennyt syömään. Tiramisu tuotti pienen pettymyksen, sillä en pitänytkaan siitä! Espresson ja konjakin maku tuli liikaa läpi ja totesin, että tämä ei ole minun makuuni oleva jälkiruoka. Uutena yllätyksenä italialaisista jälkiruoista maistoin profiterol nimistä jälkiruokaa ja se oli niihin hyvää! Ne olivat ikään kuin suklaapalloja kermavaahtotäytteellä. Tätä

jälkiruokaa ei myöskään löydy Suomesta eli jos joskus matkustat Roomaan tai Italiaan ylipäättään niin suosittelen maistamaan näitä hyviä pikku palleroita.

PS. Muista heittää kolikko olan yli Fontana di Trevissä ja palaat vielä joskus takaisin Roomaan!

Teksti: Annina Laaksonen

Living in Leuven

Tänään tätä juttua kirjoittaessani on kulunut kuukausi ja kolme päivää siitä, kun viimeksi suljin oman pienen turkulaisyksiöni oven ja suuntasin laukkuni kohti uutta suurta seikkailua, vaihto-opiskelua ja Belgiaa. Taakse jäi tietenkin itselle monta tärkeää ja rakasta asiaa, mutta samalla edessä siinsi aivan huikea mahdollisuus lähteä kokemaan jotakin aivan uutta. Teidän lukiessanne tätä juttua olen asustellut Belgiassa lähemmäs neljä kuukautta, joten tällä hetkellä olen aika lapsen kengissä ja tapahtumaan tulee vielä todella paljon. Tänään kuitenkin pyrin kertomaan teille pieniä hetkiä jo eletystä elämästäni täällä Leuvenissa.

Vaihtokohteeni on **Belgiassa** sijaitseva kaupunki nimeltä **Leuven**, joka sijaitsee vain noin 30 kilometrin päästä Belgian pääkaupungista Brysselistä. Asukkaita Leuvenissa on noin 95 000, joten kovinkaan suuresta paikasta ei ole kyse. Pienuudestaan huolimatta Leuven on vilkas ja elävä kaupunki varsinkin viikolla, kun lähes 55 000 kaupungissa asuvaa opiskelijaa valtaavat Leuvenin kadut. Kyseessä on siis todellinen opiskelijakaupunki, kun asukkaista yli puolet on opiskelijoita! KU Leuven (Katholieke universiteit Leuven) on Euroopan vanhin katolinen yliopisto ja tällä hetkellä Euroopan yliopistojen rankinglistalla sijalla 67, joten ihan turhasta tutkimusyliopistosta ei myöskään ole kyse. Näin vaihtarina sen saa myös välillä tuntea nahoissaan, koska tulos- ja vaatimustaso ovat aikamoisia.

Yliopistonsa lisäksi Leuven on tunnettu Stella Artois -oluen kotikaupunkina, jota löytynee myös monien suomalaismarkettien hyllyiltä. Belgiaan tultaessa ehdoton mustajuttu onkin kokea oluet. Jos siis suunnittelet lähteväsi Keski-Eurooppaan vaihtoon, pitää myös suomalaisen naisen tunnustaa tappionsa ja opetella siiderin lipittämisen lisäksi oluen saloihin. Myös itselleni tämä tuotti melkoisia hikikarpaloita ensi metreillä, mutta kummasti vaan Belgia on minunkin pääni kääntänyt olut myönteiseksi. Belgiasta löytyy yli 600 erilaista olutta ja panimoita on lähes 200, joten voin panna, vaikka pääni pölkylle, että jokaiselle löytyy jotain! Omia suosikkejani ovat tällä hetkellä hyvinkin

perinteiset belgialaiset oluet krieg, belle-vue appel, hoegaarden sekä ei niin belgialainen desperados. Ravintolassa olutta tilatessa kannattaa myös hieman nähdä vaivaa ja oikeasti huolella tutustua olutlistaan. Jos tiskillä tilatessa sanot vain ”olut”, eteesi usein isketään Stella, joka ainakin itseni mielestä muistuttaa vahvasti suomalaista keskikol-

mosta. Kysäise paikalliselta mikolta suosituksia, jotka sopivat omaan makutottumukseen ja ylläty. Jokainen panimo myös teettää jokaiselle oluelle yksilöllisen lasinsa, joten tylsyys olutostoksilla ei pääse tulemaan!

”Belgiaan tultaessa ehdoton must-juttu onkin kokea oluet”

Oluen lisäksi Belgia tunnetaan monista herkuistaan kuten ranskalaisista, vohveleista, suklaasta ja simpukoista. Sen voinikin taata, ettei paikallisella ruoka- ja juomakulttuurilla pääse kovinkaan helposti kuihtumaan! Ruokakulttuuri on kuitenkin hyvin monipuolinen ja siten ruokapaikkojakin löytyy joka lähtöön, Aasiasta Skandinaviaan asti. Vaikka Belgialaisen ja Suomalaisen kulttuurin välillä on monia yhtäläisyyksiä, itse ainakin olen ihastunut Belgialaiseen kahvila- ja ravintolakulttuuriin, joka on huomattavasti rikkaampi kuin suomalainen. Ja mikä olisikaan parempi paikka tutustua tähän kuin Leuven, josta löytyy ”Euroopan pisin baari” Oude Markt. Oudelta löytyy yhteensä noin 40 pubia/baaria, joten hattua nostan siten sille, joka kävelee omin jaloin oude tourin jälkeen kotiin!

Sen lisäksi, että Leuven on hyvä paikka opiskelijalle asua ja elää, ovat kulkuyhteydet muihin Belgian kaupunkeihin loistavat. Koska Brysseliin junalla pääsee noin vartissa, ovat myös jatkoyhteydet lähimaihin todella loistavat! Itse kuukauden sisällä olen ehtinyt käymään Brysselissä, Bruggessa, Oostendessa sekä Saksan puolella Kölnissä. Tarkoituksena olisi vielä valloittaa Belgian kaupungeista ainakin Gent, Antwerpen, Hasselt ja Liege sekä rajojen ulkopuolelta aikataulujen antaessa

myöden Luxemburg, Pariisi, Bremen, Amsterdam ja Lontoo. Jonkun korvaan kuulostaa ehkä hurjalta määrältä, mutta junalla sekä Alankomaihin että Ranskaan pääsee noin kahdessa tunnissa ja noin 40 eurolla elikkä melkein-pä samalla ajalla ja hinnalla kuin Turusta Helsinkiin.

"Junalla sekä Alankomaihin että Ranskaan pääsee noin kahdessa tunnissa ja noin 40 eurolla elikkä melkein-pä samalla ajalla ja hinnalla kuin Turusta Helsinkiin"

Tärkeimmäksi seikaksi ohi kaiken muun kuitenkin kimpoaa mahdollisuus uusien aivan ihanien ihmisten kohtaamiseen. Vaihto on käsittämätön tilaisuus tutustua ihmisiin joka maailman kolkasta ja samalla se mahdollistaa monen uuden asian oppimisen. Itse ainakin koen saaneeni tärkeimmät opit juuri uusien tapaamieni ihmisten kautta. Uusien ystävien ja

tuttujen kautta olen oppinut yhä enemmän tuntemaan, käsittämään, arvostamaan niin toisia kulttuureja ja ihmisiä, kuin myös ehkä oppinut taas hitusen enemmän myös itsestäni ja omasta arvomaailmastani. Vaihto-opiskelu on suuri kokemus nuorelle ihmiselle ja selvä kasvun paikka. Moni onkin varmasti kuullut ehkä jopa vähän kliseisen lausahduksen "vaihto on elämän parasta aikaa" ja täällä se on myös osoittanut minulle totuudenmukaisuutensa.

Myös itselleni viimeisen vuoden aikana on kehkeytnyt oma vaihtoon ja miksei muuhunkin elämään liittyvä motto: matkan aloittamiseen tarvitaan vain ensimmäinen askel. Nyt oma askeleeni tällä vaihtomatalla on otettu ja seuraavaksi ajattelinkin haastaa teidät Katkolaiset ottamaan oma askeleenne kohti kansainvälisyyttä ja vaihto-opiskelua. Vain yksi askel ja kohta olet monta asiaa rikkaampi. ;)

Tot ziens!

Veera

Vaihtoonlähtijän muistilista

Aloita suunnittelu ajoissa! Joissakin vaihto-ohjelmissa saattaa olla haut vain muutaman kerran vuodessa, joten on hyvä aloittaa vaihdon suunnittelu ajoissa.

Valitse kohde huolella! Mieti, mitä haluat vaihdoltasi ja millaisessa ympäristössä haluat sen viettää. Turun yliopiston nettisivuilta löytyy tietoa erilaisista vaihto-ohjelmista. Vaihtopaikan voi myös hankkia itse ja lähteä vaihtoon ns. free moverina. Kohdetta valittaessa kannattaa tutustua itse yliopistoon ja sen opintotarjontaan.

Suunnittele opintosuunnitelma huolella! Laitoksen tarvitsee hyväksyä kurssit, jotta voit saada ne hyväksiluettua ja hakea apurahaa. Kannattaa myös valita kursseja, jotka ovat mielenkiintoisia ja koet, että niistä voi olla hyötyä myöhemmin.

Mieti rahoitusta! Yliopiston vaihto-ohjelmat ovat yleensä ilmaisia, mutta jos hankit vaihtopaikan itse, maksat myös kulut itse. Laske vaihdolle budjetti ja ota selvää paljonko lennot ja asuminen maksavat. Apurahaa haetaan tammi-helmikuussa, ja sitä saa myös itsehankittuihin paikkoihin ja Kelan kautta voi hakea korotettua opintotukea ulkomaille.

Huolehdi terveydestäsi! Jos vaihtokohteesi on Euroopassa, hanki Kelasta Eurooppalainen sairaanhoito -kortti. Sillä saat samat terveydenhoitopalvelut vaihtokohteessa kuin paikallisetkin. Vakuutuksen kattavuus kannattaa myös tarkistuttaa, ja lisätä tarvittaessa lisäpalveluita vaihdon ajaksi. Muista myös uusia lääkkeiden reseptit ja ottaa lääkkeitä tarpeeksi mukaan yms.

Suunnittele asuminen! Aiotko alivuokrata asuntosi vai luopua siitä? Asunnon etsintä kannattaa myös aloittaa ajoissa ja maistraattiin pitää muistaa tehdä maastamuuttoilmoitus.

Huolehdi paperiasioista! Tarkista, että passi on voimassa koko vaihtoajan, ota siitä kopio ja laita varmaan paikkaan. Tilaa kansainvälinen opiskelijakortti ajoissa. Ota myös pankkikorttien sulkemisnumerot ylös. Selvitä tarvitsetko vaihdon aikana viisumia tai oleskelulupaa ja aloita niiden hakuprosessit tarvittaessa.

Ihanaa vaihtoa!

Teksti: Maisa Tuuli

Lisätietoa: www.utu.fi/opiskelu/kv/vaihdot, education.kilroy.fi, www.opiskelijavaihto.fi, www.asiaexchange.org.fi, www.cimo.fi

Supersitsit 25.10 Turussa

Torstaina 25.10. päästiin vihdoinkin pitkän odottelun jälkeen Supersitsaamaan Sotkulla! Paikalle tuli porukkaa Katkolaisten lisäksi Helsingistä, Tampereelta ja Jyväskylästä. Ulkopaikkakuntalaiset vierailijamme toivat myös lahjuksia mukanaan (mm. Jallua ja bokserit Jyväskylän kartalla höystettynä!), ja laulunjohtajat pääsivät tietenkin heti nautiskelemaan juomaa.

Kun kello alkoi olla kuusi, ruvettiin vähitellen aloittelemaan. Osa porukasta tosin saapui sitseille myöhässä (!!) ja saimmekin myöhemmin kuulla vaikka mitä selityksiä näille myöhästymisille... Oltiin oltu väärässä paikassa ja ties mitä. Valitettavasti sitseiltä ei sovi myöhästyä, eikä kenenkään onnistunutkaan saapua laulunjohtajiemme Astan, Katan ja Annin huomaamatta.

Rankkuahan siitä myöhästymisestä seurasi, ja nämä epäonniset sitsaajat joutuivatkin illemmalla hyvittämään tekonsa. Kukaan ei onnistunut selityksillään vakuuttamaan laulunjohtajiamme. "Hyvä laitettiin kiertämään" ja myöhästelijöille juotettu (lahjaksi saatu) Jallu koituikin joidenkin kohtaloksi myöhemmin...

Jokainen pöytäryhmä sai sitsien alussa tehtäväkseen suunnitella Toteemieläimen itselleen ja se piti tietysti esitellä myös vuorotellen muille sitsaajille. Mielikuvitusta oli todella käytetty, ja esitykset olivat aivan huippuhauskia! Yleisesti ottaen sitsit sujuivat siis erinomaisesti ja tunnelma oli katossa! Esitysten lisäksi laulelimme tietysti hyviä, sydämellä valittuja sitsilauluja ja ilta meninkin joutuisasti. Pääsimme myös todistamaan ensilumen satamista!! :)

Jos ei kaikille välttämättä jäänyt sitseistä kovin selkeitä muistikuvia (kiitos kuulunee sapseille ja juomalauluille..), niin ainakin jokainen sai jotain konkreettista mukaansa... Nimittäin hienon sitsimerkin!

Valitettavasti kaikki hyvä loppuu aikanaan, ja niin tuli aika saattaa päätökseen nämäkin sitsit. Turku kiittää ja kuittaa <3

Teksti: Tiina Nieminen

.....

Katkon työelämäpäivä 2012

*MIHIN KATKON TYÖELÄMÄPÄIVÄSSÄ TÄNÄ
VUONNA MATKATTIINKAAN?*

*-No tietysti sinne mihin useimman opiskelijoi-
demme tie vie, eli EDULLE!*

Katko matkasi työelämäpäivässä Edulla projektien kimppuun. Matkan tavoitteena oli selvittää **mitä projektit ovat, kuka projekteja voi tehdä, millaista osaamista niihin tarvitaan ja millaisia asioita on hyvä ottaa huomioon niitä suunniteltaessa**. Projektimatkaoppaanamme toimi Kehittämis- ja koulutuskeskus Brahean koulutuspäällikkö **Ari Koski**.

Projektit määritellään prosesseiksi, joilla on tietyt tavoitteet ja ennalta määritelty kesto. Ari Koski korosti erityisesti sitä, etteivät projektit ole mitään ydinfysiikkaa, vaan projekteja ovat arkisetkin asiat. Koski käytti hyvänä esimerkkinä kakun leipomista. Niin kakun leipomisessakin kuin isossa projektissa huomioitavat asiat ovat samoja.

Leipomisprojektin suurpiirteiset vaiheet:

1. Tavoite (Kakun valmistuminen)
2. Budjetti (Kuinka paljon on rahaa käytettävissä ja kuinka paljon aineet maksavat?)
3. Yhteistyökumppanit (Keneltä kysyn reseptin tai mistä etsin?)
4. Markkinointi (Ketkä kutsun maistamaan, miten saan heille tiedon?)
5. Looginen järjestys ja aikataulu (Milloin laitan uunin päälle, milloin käyn kaupassa jne.?)
6. Arviointi (Onko kakku onnistunut?)

Näistä tekijöistä syntyy jo alustava projektisuunnitelma.

Harvoin projektit menevät kuitenkaan täysin suunnitellun mukaisesti. Projekteissa on hyvä arvioida riskit jo etukäteen, jotta niihin on helpompi varautua. Varasuunnitelmat ja varasuunnitelmien varasuunnitelmat eivät projektisuunnittelussa ole koskaan turhia.

Entä oletko kuullut Projektiässistä? Jos et, niin laita sana toki korvan taakse, sillä se saattaa olla juuri sinulle loistava mahdollisuus luoda kontakteja työelämään projektien kautta. Mikä se siis onkaan?

Projektiässät on hanke, joka vahvistaa loppuvaiheen korkeakouluopiskelijoiden työelämävalmiuksia. Yritykset antavat erilaisia projekteja ja opiskelijoista luodaan ryhmiä suunnittelemaan ja toteuttamaan niitä. Keskeistä on projektien kautta luoda opiskelijoille suhteita työelämään ja heille mahdollisuuksia saada kenties jo jalka yrityksen ovensäliini työllistymistä ajatellen. Tutustu tarkemmin osoitteessa: <http://www.projektiassat.utu.fi/>

Teksti: Eini Saukkkonen

Matka vuosijuhlakulttuuriin

Hyvät matkustajat, bästa passagerare, tervetuloa kiintoisalle matkalle kohti vuosijuhlakulttuurin tuntemista. Onpa onni, ettei matkailu tarkoita aina vain lähtemistä omilta kotiseuduiltaan pois, vaan sitä voi matkustella ihan omassa kaupungissaankin tutustumalla uusiin kulttuureihin! Uusia toimintatapoja, kulttuureja, perinteitä ja tapoja voi löytää aivan läheltäkin! Seuraavan matkan tarkoitus on valottaa hivenen vuosijuhlakulttuurin saloja. Tuoreessa muistissa on tiedekuntajärjestömme Index ry:n 59-vuotisjuhlat, joten mikä olisikaan parempaa kuin muistella mitä juhlissa tapahtuikaan.

Ensimmäinen pysähdys: "anteeksi mitkä-juhlat?"

Moni varmasti aluksi pohtii, mitä vuosijuhlat oikeastaan ovat? Miksi naiset meuhkaavat mekoistaan ja hiuksistaan ja miehet pukeutuvat arvokkaasti? Vuosijuhlat ovat pöytäjuhlien priimaa yliopistossa. Aine- ja tiedekuntajärjestöjen täyttäessä vuosia perustamisestaan, saavat sen jäsenet nauttia synttärjuhlista pukeutuen arvokkaasti ja syöden hyvin. Vuosijuhlien tarkoitus on siis viettää käytännössä järjestön syntymäpäiviä, vähän tosin fiinimmin. Juhlilla käyttäydytään arvokkaasti ja pyritään noudattamaan etikettisääntöjä. Vuosijuhlat ovat oiva paikka tutustua akateemisiin normistoon ja oppia tyylikkäästä käyttäytymissääntöjä. Tällaisia ovat esimerkiksi: "millä näistä viidestä haarakasta aloitan syömään" tai "miten kohtelen pöytäseuruetani". Ei kuitenkaan sovi ajatella, että yliopiston vuosijuhlat olisivat kovin tiukkasääntöinen ja korrekti tapahtuma, jonne sopii tulla paikalle vain ja ainoastaan jos tietää mitä tekee. Pääasiana juhlissa on nimittäin onnitella juhlittavaa järjestöä ja nauttia kekkereistä.

Toinen pysähdys: "vaatteet unohtuivat, täytyy palata takaisin pukeutumaan"

Vuosijuhlat eroavat sitseistä etenkin pukeutumiskoodin vuoksi. "Frakki tai tumma puku" –koodi tarkoittaa miehille juuri sitä mitä siinä lukee ja naisille vastaavaa yhtä juhlavaa asua. Usein tämä pitää sisällään juhlavat pitkät mekot ja hartianpeittävät huivit. Lisäksi tilanteeseen sopivat asusteet, umpikärkiset kengät sekä ylösnostetut hiukset kuuluvat asiaan. Lisäksi vuosijuhliin puetaan akateemiset kunniamerkit, joita voivat olla

hallitustoiminnassa saadut nauhat tai jotkin muut arvo- ja ansiomerkit. Pukeutumisesta ei sovi ottaa suuresti paineita. On tärkeää, että päälläsi on vaatteet, jotka peittävät polvet ja nilkat. On tietenkin sopivaa, että mekossa olisi jotakin juhlavaa. Pukeutumisella vieras kunnioittaa myös juhlien järjestäjiä. Vuosijuhlat ovat siis loistava mahdollisuus pukeutua juhlavasti ihaniin pitkiin juh lamekkoihin ja hyvä syy laittaa hiukset kauniisti. Vaatteiden värillä ei naisilla ole kuitenkaan niin suuresti väliä, vaikka pukukoodissa tummasta puvusta puhutaankin. Indexin vuosijuhlilla nähtiin jos jonkinmoisia ihania pukuja monissa väreissä ja hyvin komeita miehiä frakeissaan. Kaukaa viisas laittaa jalkaansa myös kengät, joilla jaksaa tanssia.

Kolmas pysäkki: ”Miten täällä nyt kuuluisi käyttäytyä?”

Vuosijuhlia voisi verrata pitkälti aivan tavallisiin sitseihin, kuitenkin hivenen juhlavammissa versioissa. Tärkeää on tulla vuosijuhliin ajoissa. Näissä juhlissa ei tunneta akateemista varttia kuten koulutuspolitiikan tunnilla. Kohteliasta on käyttäytyä herrasmiehen elkein. On korrektia esittäytyä pöytäseurueelle ja muutoinkin käyttäytyä yleiskohteliaasti. Mielenkiintoisten puheiden ja esitysten aikana ei tietenkään saa puhua

eikä syödä. Näin kunnioitetaan puhujaa ja esiintyjää. Matkapuhelimet ovat ehdottoman kiellettyjä juhlan aikana. Ja oikeastaan niitä ei edes kaipaa juhlien edetessä. On myös hivenen epäkorrektia kokoajan kulkea edes takaisin oman paikan ja toiletin tai tupakkapaikan väliä juhlan aikana. Pääjuhlassa istutaan omalla paikalla aivan rauhasa ja nautitaan juhlintunnusta. Voit poistua paikaltasi muita häiritsemättä esimerkiksi konferenssien aikana.

Neljäs pysäkki: ”Koska on konferenssi, milloin on pääjuhla ja entä se sillis?”

Vuosijuhlan kulku on hyvä käydä läpi. Ensimmäinen osuus vuosijuhlilla on usein cocktail-tilaisuus. Se ei ole pakollinen, eli mikäli hiukset ovat vielä laittamatta niin tämän osan voi skipata. Cocktail-tilaisuus järjestetään usein eri paikassa kuin itse pääjuhla ja siellä kutsuvieraat esittävät tervehdyksiä syntymäpäiväjärjestölle. Tilaisuudessa on usein malja, joka nostetaan järjestölle. Vuosijuhlaemäntä sekä vuosijuhlamarsalkka pitävät huolta juhlan etenemisestä ja juontavat tilaisuudet. Marsalkan sauvan tömäyksen kertovat milloin vaihtuu tervehdysten esittäjä ja milloin on aika hiljentyä seuraamaan tilaisuutta.

Kun cocktail-tilaisuus on saatu päätökseen siirrytään itse pääjuhlaan. Siellä vieraita odottaa kolmen ruokalajin illallinen sekä mahdolliset puheen ja esitykset. Pääjuhlan

etenemistä voi seurata illalliskortista, joka on aseteltu vieraan omalle paikalle. Siitä näet mitä tänään on ruokana sekä laulut, jotka juhliissa lauletaan. Lisäksi illalliskortin takana on usein tanssikortti, johon voit aloittaa heti keräämään nimiä. Näin saat tanssikenkäsi vipattamaan kun musiikki alkaa soida.

Puheiden ja illallisen jälkeen alkaa musiikki raikaa ja juhlijat ryhtyvät tanssiin. Tanssi voi olla tutumpaa valssia tai enemmän taitoa vaativaa jiveä. Enää tässä vaiheessa juhlaa etiketti-spesifiydet eivät ole enää niin merkittäviä. Ei tarvitse esimerkiksi osata tanssia, jotta voisi tanssia. Lattialle vaan ja lanteet heilumaan. Pääset siis viimein tutustumaan lähemmin naapuripöydän Pekkaan tai Minnaan. Tanssien jälkeen lähtee usein kuljetus kohti jatko paikkaa, jossa voi laittaa yhä epävirallisemmin jalalla koreasti ja tutustua niihin kiinnostavimpiin opiskelijatovereihin, joihin ei ehtinyt pääjuhlassa tutustua.

Viides pysäkki: Seuraava aamu

Seuraava aamu voi olla raskas. Illalla on jatkoilla ja jatkojen jatkoilla voinut mennä myöhään ja uni on voinut olla vähissä. Ei huolta, sinulla on varmasti ollut hauskaa. Kannattaa muistaa kuitenkin herätä, koska vuosijuhlat eivät ole vielä aivan täysin ohi. Vuorossa on akateeminen silliaamiainen eli sillis. Raahaudu sillispaikalle, niin sinut tullaan palkitsemaan. Aamiaisella tarjoillaan herkullista, ei-niin-fiiniä, ruokaa, joka varmasti maistuu dagen-efterinä. Paikalla on myös tutut tyypit juhlista, joiden kanssa voi muistella kuka sinne patsaan päälle kiipesikään, kuka varasti Lexin lipun tai tarkkailla kenellä on vielä juhlaaatteet päällä, kun ei ehtinyt edes käydä välissä kotona.

Kuudes ja viimeinen pysäkki: Perillä!

Hyvät matkustajat, bästa passagerare, olemme saapuneet määränpäähämme. Olemme onnistuneesti raapaisseen hivenen vuosijuhlaperinteiden pintaa ja näin saaneet kuvan mitä vuosijuhlilla oikein tehdään. Pyydämme kuitenkin teitä huomioimaan, että mitenkään tällainen nimenomainen pintaraapaisu ei kykene kattavasti antamaan lukijalleen sitä tunnetta, joka juhlijän vuosijuhlilla valtaa. Joudumme ikäväksemme pahoittelemaan, ettei näin ollen matkanne ole ollut tarpeeksi antoisa. Täten ehdottanemmekin, että matkustaja ottaa yhteyttä seuraavan vuosijuhlan järjestäjään ja lähtee todelliselle sukellusmatkalle vuosijuhlakulttuuriin. Se on taatusti sen arvoista. Hyvää matkaa!

Teksti: Asta Vainionpää

by: Anni Mäki

Getting to know the LLEES students – LLEES-opiskelijat esittäytyvät

Learning, Learning Environments and Educational Systems (LLEES) on kaksivuotinen maisteriohjelma, joka kouluttaa asiantuntijoita ja tutkijoita kansallisiin ja kansainvälisiin tehtäviin kasvatustieteiden kentällä. Ohjelma keskittyy Kasvatustieteiden tiedekunnassa harjoitetun tutkimuksen aihepiireihin eli oppimiseen, oppimisympäristöihin sekä koulutusjärjestelmiin. Tiedekunnan tutkimusyksiköt *Elinikäisen oppimisen ja koulutuksen keskus (CELE)* ja *Oppimistutkimuksen keskus (CLR)* ovat siis mukana ohjelmassa. Opiskelijat valmistuvat pääaineenaan

kasvatustiede. Syksystä 2012 alkaen opiskelijoilla on ollut mahdollisuus valita myös kahteen maisterintutkintoon (**double degree**) johtava ohjelma **Finnish-German Master Programme**, jota toteutetaan yhteistyössä Regensburgin yliopiston kanssa. Ohjelmaan voi hakea kuka tahansa englannin kielen sujuvasti hallitseva, kasvatustieteiden kentältä kandidaatin tutkinnon suorittanut opiskelija. (Lähde: Kasv.tiet. tdk:n nettisivut)

Mutta, **keitä** nämä Edun käytävillä liikuskelevat ja englantia puhuvat LLEES-opiskelijat oikein ovat, ja **mitä** he ajattelevat Suomesta ja suomalaisista? Tänä syksynä ohjelmassa aloitti kahdeksan uutta opiskelijaa, joista seuraavaksi tutustutaan kahteen.

**Nimi: Kalypto
Filippou**

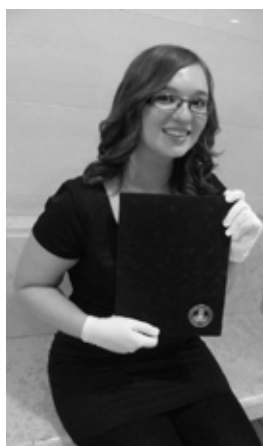
Ikä: 22

Kotimaa: Kypros

Yhden maisteritutkinnon koulutusohjelma Turun yliopistossa

Aiempi tutkinto: Kasvatustieteiden

den kandidaatti luokanopettajan pätevyydellä

**Nimi: Nikolett
Szelei**

Ikä: 24

Kotimaa: Unkari

Kahden maisteritutkinnon ohjelma Turun ja Regensburgin yliopistossa

Aiempi tutkinto: Kasvatustieteiden kandidaatti luokanopettajan pätevyydellä

Miksi valitsitte Suomen ja tämän maisteriohjelman?

Nikolett: Halusin tehdä maisterin tutkintoni Unkarin ulkopuolella, joten etsin erilaisia ohjelmia Euroopan yliopistoista ja Turun yliopiston ohjelma kuulosti hyvältä. Suomi menestyi niin hyvin PISA-tutkimuksissa ja koska olen itse luokanopettaja, minua kiinnosti tietää mistä se johtuu. Toivon voivani hyödyntää tätä kokemusta ja saamaani tietoa omalla urallani.

Kalypso: Olin ERASMUS-vaihdossa Ruotsissa ja ajattelin, että tulisin vielä joskus takaisin Skandinaaviaan. Kun valmistuin kandidiksi, aloin etsiä maisteriohjelmaa ja löysin tämän sekä toisen ohjelman Britanniasta. Valitsin Turun, koska halusin päästää ”nauttimaan” jälleen pohjoismaisesta ilmastosta! Ei, vaan oikeasti LLEES-ohjelman sisältö vaikutti mielenkiintoiselta ja minuakin kiinnosti tietää, pitääkö Suomen valtava maine maailman parhaana perusopetusmaana paikkansa.

Mitä haluatte tehdä tulevaisuudessa työksenne, millaisia urasuunnitelmia teillä on?

Kalypso: Minun kandiditutkintoni on siis vähän niin kuin kaksoistutkinto, siihen sisältyy luokanopettajan pätevyys. Kotimaassani luokanopettajia on kuitenkin niin paljon, että he joutuvat usein odottamaan työllistymistä jopa yhdeksän vuotta ja sitä en halua. Toivon tekeväni töitä ehkä yliopistossa jossain projektissa tai neuvontatehtävissä esimerkiksi kansainvälisyyspalveluissa.

Nikolett: Minä haluaisin olla opettaja, nautin todella opettamisesta. Kuitenkin, opettajan työ voi olla hyvin stressaavaa.

Etenkin Unkarissa nuoret, innostuneet opettajat ovat jo viiden vuoden opettajana toimimisen jälkeen aivan loppu, koska he saavat hyvin vähän tukea työhönsä. Itse olen nyt hyvin innostunut opettamisesta, mutta haluan pitää vaihtoehtoni avoinna, jotta voin tarvittaessa vaihtaa alaa. Siksi valitsin tämän maisteriohjelman, se antaa mahdollisuuden tehdä paljon muutakin.

Millainen opettajankoulutus teidän maissanne siis on?

Kalypso: Meillä se on neljän vuoden kasvatustieteiden kandidaatin tutkinto, johon sisältyy luokanopettajan pätevyys. Hallitus on suunnitellut muuttavansa systeemiä siten, että kandiditutkinnon lisäksi olisi tehtävä tasokoe, jotta olisi lupa toimia opettajana. Luulen kuitenkin, että sitä ei tule tapahtumaan.

Nikolett: Unkarissa on samoin, lastentarhanopettajille ja luokanopettajille on neljän vuoden koulutus, jossa tehdään paljon harjoitteluja heti ensimmäisestä vuodesta lähtien. Mielestäni käytännön harjoittelu on todella tärkeää. Aineopettajiksi opiskelevat eivät esimerkiksi näe yhtään oppilasta ensimmäiseen kolmeen vuoteen, jolloin he opiskelevat vain oman aineensa teoriaa. Tai ehkä heillä on 10 opintopistettä jonkinlaista tuntiosallistumista, mutta silti. Vasta maisterivaiheessa eli viimeisinä kahtena vuotena he käyvät tekemässä oikeita harjoitteluita.

Oletteko havainneet muita eroja oman maanne ja Suomen välillä opetuksessa tai muussa?

Nikolett: Mielestäni suurin ero on ehkä siinä, miten hyvin asiat on järjestetty tääl-

lä. Opiskelijat saavat todella hyvin tukea opintoihinsa joka muodossa. Kirjaston palvelut ovat kattavat, on opiskelijalounas ja henkilökunta auttaa joka asiassa. Unkarissa pitää olla hyvin omatoiminen ja selvittää kaikki asiat itse. Täällä voi luottaa siihen, että asioista informoidaan.

Kalypso: Kyproksella yliopisto on aika hyvin organisoitu, meillä on lähes samat resurssit kuin Turun yliopistollakin. Oli ihan mukava siis tulla tänne, kun systeemi toimi melko samalla lailla. Merkittävin ero maiden välillä on siinä, miten joustavia opettajat ovat. Kyproksella suoritukset perustuvat välitentteihin ja lopputenttiin, eikä paljon liikkumavaraa ole. Täällä opettajat joustavat todella paljon ja tehdään enemmän tehtäviä, kuin tenttejä.

Nikolett: Myös opettajissa ja opetuksessa on siinä mielessä eroa, että täällä tehdään kaikki rauhallisessa tahdissa ja opettajat ovat todella rentoja, kun taas Unkarissa opettajat painostavat enemmän opiskelijoita suoriutumaan paremmin. Lyhyessä ajassa tehdään paljon asioita. Molemmissa on puolensa: Nopeassa tahdissa suoriutuu paremmin ja kehittyy nopeammin, mutta samalla on todella stressaavaa ja päinvastoin.

Kalypso: Niin, täällä tahti on välillä liiankin hidas. Se on kuitenkin varmasti vain kulttuurinen ero. Olemme tottuneet erilaiseen opiskeluun.

Miten rahoitatte opiskelunne?

Kalypso: Kyproksella on kaksi julkista yliopistoa, joissa opiskelu on ilmaista, mutta yksityisissä yliopistoissa opiskelu maksaa. Itse olin julkisessa yliopistossa, joten opiskeluni olivat ilmaiset. Jos haluaa

tehdä maisterin tutkinnon, pitää se tehdä yksityisessä yliopistossa ja se maksaa liki viisi tuhatta euroa. Siksi monet hakevat ilmaisiin ohjelmiin ulkomaille. Kyproksella opiskelijat saavat vuosittaisen avustuksen, mutta se kattaa vain ehkä kahden kuun vuokran. Monet ottavat lainaa, jonka sitten he tai heidän vanhempansa maksavat takaisin. Yliopisto tarjoaa paljon osa-aikaisia työpaikkoja opiskelijoille, joten työskentely opintojen ohella on myös mahdollista. Minun vanhempani rahoittivat tällä hetkellä opiskeluni.

”Opiskelijat saavat todella hyvin tukea opintoihinsa joka muodossa. Kirjaston palvelut ovat kattavat, on opiskelijalounas ja henkilökunta auttaa joka asiassa”

Nikolett: Unkarissa opiskelu on pääosin ilmaista niin kuin Suomessakin, mutta se perustuu siihen, miten hyvin menestyy opinnoissaan. Jos menestyt todella hyvin, voit opiskella ilmaiseksi, mutta jos heikosti, joudut maksamaan lukukausimaksut. Hyvin opinnoissaan menestyvät opiskelijat voivat hakea stipendejä, mutta nekin ovat niin pieniä, että eivät kata esimerkiksi vuokraa. Vaikka minullakin oli monta stipendiä, en voinut koskaan muuttaa pois kotoa. Suomessa opiskelu on siis rahallisesti minulle vaikeaa, koska täällä on hyvin vähän mahdollisuuksia hakea minkäänlaisia stipendejä. Unkarissa on mahdollisuus kyllä hakea lainaa, mutta se ei tunnu mukavalta ajatukselta. Yritän selviytyä Unkarin valtiolta saamani pienien tuen avulla.

Miltä opiskelunne täällä ovat tuntuneet?

Kalypso: Tämä alkusyksy on ollut lähinnä johdantoluentoja ja käytännön asioiden hoitamista, joten odotan ensi kevättä, jolloin kursseilla käsitellään varsinaisia opintosisältöjä. Saa nähdä millaisia luennoista tulee, kun puolet meidän vuosikurssistamme lähtee loppukevästä Regensburgiin tekemään kaksoistutkintoa ja meitä jää tänne vain neljä.

Nikolett: Minäkin odotan ensi kevättä, jolloin päästään itse asiaan. Nautin kuitenkin olostani täällä, kun tapaa uusia ihmisiä eri maista ja tutustuu suomalaisiin. Meidän vuosikurssimme on todella mukava ja meillä on hyvä yhteishenki.

Mitä kulttuurisia eroja olette havainneet, mitä voitte sanoa suomalaisista?

Kalypso: Olen todennut, että naispuolisiin suomalaisiin on helpompi tutustua kuin miehiin. He ovat rentoja ja helposti lähestyttäviä. Pidän myös siitä, miten suomalaiset ovat nöyriä hyvällä tavalla. He eivät yritä esittää mitään muuta kuin ovat. Miehet ovat kyllä hieman ujoja, mutta olen huomannut, että yleisesti avoimempia ja rohkeampia ovat sellaiset, joilla on jo jonkinlaista kansainvälistä kokemusta. Mutta yleisesti minulla on positiivinen käsitys suomalaisista.

Nikolett: Minulla on hieman jakaantunut kuva suomalaisista. Olen asunut aiemmin Hyvinkäällä ja siellä huomasin, että suomalaisten kanssa oli hyvin vaikea kommunikoida kielimuurin ja ehkä siitä johtuvan varautuneisuuden takia. Toisaalta opin siksi myös paremmin suomea. Suomalaiset välttelivät normaalisti seuraani, mutta hieman "iloisemmalla" tuulella ollessaan

he olivat hyvin kiinnostuneita minusta. Täällä Turussa ilmapiiri on täysin erilainen. Tietysti täällä on enemmän kansainvälisiä ihmisiä, mutta myös suomalaiset ovat paljon avoimempia ja avuliaampia. Kaikki ovat todella innostuneita, jos yrittän puhua heidän kanssaan suomeksi. Se selkeästi tekee vaikutuksen suomalaisiin ja helpottaa yhteyden luomista. Mielestäni kenenkään ei pitäisi turhaan pelätä vieraan kielen puhumista, sillä ei minullaakaan ole täydellistä osaamista. Tärkeintä on että ylipäättään jutellaan, virheillä ei ole väliä. Kun sen ensimmäisen askeleen kohti keskustelua ottaa, on se todella sen arvoista!

Kalypso: Usein keskustelunavaus jää kylä ulkomaalaisen harteille, suomalaiset harvoin tulevat juttelemaan. Luulen kuitenkin, että se on sama juttu joka maassa. Kansainväliset opiskelijat ovat keskenään ja paikalliset omassa piirissään. Ne, jotka ovat tekemisissä muiden maiden opiskelijoiden kanssa, ovat luonnostaan kiinnostuneita kansainvälisyydestä.

Mitä haluaisitte sanoa suomalaisille opiskelijoillemme?

Kalypso: Uskon, että kansainvälisistä ja suomalaisista opiskelijoista voi tulla hyviä ystäviä. Etenkin, kun meillä on niin paljon yhteistä jo opiskelualamme kautta.

Nikolett: Minusta on hienoa, että olemme samassa oppimisympäristössä ja olisi siksi mukavaa jakaa kokemuksia eri maiden edustajien välillä. Suomalaiset opiskelijat voivat ottaa meihin yhteyttä milloin tahansa, jos he haluavat tutustua meihin ja mekin saatamme ottaa yhteyttä heihin, jos meitä kiinnostaa jokin asia. Ei siis kannata pelätä aloitteen tekemistä!

Joulunviettoa ympäri maailmaa

Joulupuu on rakennettu, joulu on jo ovelle.

Namusia ripustettu ompe kuusen oksilla.

Kuusen pienet kynttiläiset valaisevat kauniisti.

Ympärillä lapsukaiset laulelevat sulosti.

Joulu on taas. Vuosi on mennyt nopeaan. Nykyään ei tarvitse odottaa vuottakaan päästäkseen taas joulutunnelmaan, koska joulutavarat alkavat tulla kauppoihin jo syyskuussa. Joulu on ihmeellistä aikaa. Se saa ihmiset käyttäytymään poikkeavasti. Perinteet nousevat taas esiin. Oletko koskaan ajatellut joulua laajempänä kokonaisuutena?

Kun vietät joulua:

- tiedät mitä ruokaa silloin tehdään
- tiedät mitä jouluna juodaan
- tiedät mikä puu pitäisi kotiin tuoda
- tiedät minne lahjat laitetaan ja milloin ne avataan

- tiedät "kuka" lahjat tuo

- tiedät mitkä ovat joulun värit
- tiedät minkälaista musiikkia radiosta tulee
- jne.

***Mutta mitä tehdään
muualla?***

Viro

Viro on oikeastaan aika samanlainen kuin Suomi joulun suhteen, mutta ruuat ovat sitten jo toista maata. Jouluna on tapana syödä mm. hapankaalia, verimakkaraa ja sillisalaattia.

Joulu on vuoden tärkeimpiä juhlia. Lahjat jakaa jouluvanhus (*Jõuluvana*) aattoiltana.

Neuvostoliiton aikana joulunvietto kiellettiin ja joulu lakkautettiin, mutta virolaiset viettivät sitä salaa pimeiden verhojen takana. Viron itsenäistyttyä uudelleen neuvostoliiton hajottua, monet välttivät vielä punaista väriä joulukoristeissa, koska väri toi mieleen myös neuvostoliiton ja sosialismin. Häid jöle!

Ruotsi

Suomen joulu on tullut Ruotsin joulusta, mutta pieniä erojakin löytyy. 13.12. on Lucian päivä. Tytöt pukeutuvat valkoisiin asuihin ja laittavat kynttiläkruunun päähänsä ja kiertävät kulkueissa laulamassa. Jouluaattoiltana joulutonttu (jultomten) jakaa lahjat ja hänelle tarjotaan joulupuuroa. Ruotsissa on tapana koko perheen voimin laulaa joululauluja ja tanssia kuusen ympärillä. Joulupöydän herkuja on mm. kinkku, lohi, pasteijat, sillit, peruna, silakat, mädit, ravut ja janssonin kiusaus. God Jul!

Venäjä

Suomen naapurimaista venäjän joulu poikkeaa täysin suomalaisesta joulusta. Monissa ortodoksisissa kirkkoissa juhlapäivät määräytyvät juliaanisen kalenterin (vanhan ajan) mukaan. Sen

takia Venäjällä vietetään joulua 7. tammikuuta. Juliaaninen kalenteri tulee tällä hetkellä 13 päivää myöhässä.

“Venäjällä vietetään joulua 7. tammikuuta”

Joulu on venäjällä kristuksen syntymänjuhla. Kirkkoissa järjestetään jouluyönä jumalanpalveluksia. Joululla ei ole niin isoa merkitystä kuin uudella vuodella. Se on lähinnä vain uuden vuoden jatke. Joulupäivänä ei syödä paljoa. Joulupöydässä on vain kalaa ja rasvattomia ruokia.

Uuden vuoden päivää juhliitaan 1. tammikuuta. Pakkasukko muistuttaa suomalaista joulupukkia. Se vierailee kodeissa uudenvuoden aattona jakaen hyvää mieltä ja lahjoja.

С Рождеством Христовым!

Espanja

Espanjassa joulu on myös perhejuhla. Jouluna on tapana syödä pääruualla tryffelitäytteistä kalkkunaa, alkuruokina mereneläviä ja jälkiruokana Turrónia.

22.12. on vuoden suurin lottoarvonta (El Sorteo de Navidad), johon lähes kaikki espanjalaiset osallistuvat. Joulun tärkeimpänä koristeena on seimi.

Jouluna espanjalaisilla on tapana mennä keskiyöllä messuun, kukon messuun (Misa de Gallo).

Lahjat tuo kolme kuningasta (Los Reyes Magos) vasta loppiaisenä 5.1. illalla. Lapset asettavat heinillä täytetyt kenkensä oven ulkopuolelle tai sisällä joulupuun tai seimen ympärille karkkien kera. Lapset

ovat myös alkaneet saamaan lahjoja myös joulupukilta joulupäivänä 25.12. Tämä tapa on yleistymässä. Näin lapsen ehtivät leikkiä lahjoillaan kauemmin. Kumminkin joulupukki ei ole kovin yleinen, eikä joulupukki koristeita näy kuin suurimissa kaupungeissa. Joulupuuna ei ole kuusi vaan usein mänty tai syypessi. Feliz Navidad!

Usa

Elokuvat antavat hyvän kuvan, mitä amerikkalainen joulu on. Talot koristellaan mahdollisimman näyttäväksi ja kuusi laitetaan täyteen koristeita.

Joulupukki tuo lahjat jouluyönä savupiipun kautta. Lahjat asetetaan kuusen alle ja takan edessä riippuvat sukat täytetään makeisilla. lapset pääsevät aamulla aukomaan lahjoja ja syömään makeisia. Tuhmat lapset saavat sukkiinsa vain hiilenpalaisia. Perinteisiin jouluruokiin kuuluu kalkkuna, perunamuussi ja

jälkipalaksi kurpitsapiirakka. Merry Christmas!

Eglanti

Englannissa joulu kulkee lähes samaa rataa kuin Amerikassa. Joulupäivänä englantilaisilla on pöydällään myös kalkkuna. Ruokapäydän valikoima vaihtelee runsaasti maan sisällä, mutta tärkein jälkiruoka on ehdottomasti

“Joulupäivänä englantilaisilla on pöydällään myös kalkkuna”

jouluvanukas. Yleiset joulumakeiset on Christmas Crackereita, niitä avataan mm. alkuruuan yhteydessä. Kaksi henkilöä vetää makeista eri päistä, kun paperi hajoaa, se kummalla on suurempi pala, voittaa. Ne sisältävät makeisten lisäksi usein jonkun lelun sekä sananlaskun tai vitsin.

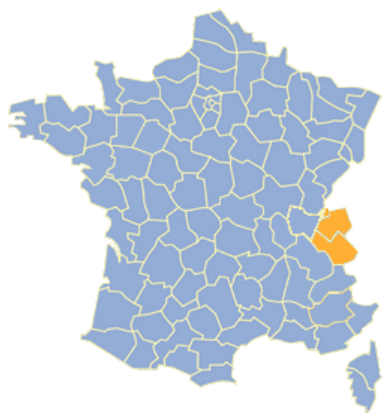
Teksti: Mari Paajanen

Kulttuurinen huikopala

Hiukan huikoo. Käyn vanhempieni luona jääkaapilla. Huh, varsinainen seikkailu! Maitoa, piimää, salaattiaineksia, juustoa... Perussetti, kunnes silmäni havaitsivat bratwurstit!! Niitä on pusseittain. Pinossa. Rivissä. Lisäksi ylähyllä on täynnä osa-kasvissyöjää suunnattomasti ihmetyttäviä, sisällöltään lähinnä kissanruokaa muistuttavia, kultakan- sin varustettuja, elegantteja lasipurkkeja. Tarkempi tutkinta paljastaa sisällöksi maksa- patéta sekä lihalevitettä... Kaappi henkii siis - jälleen kerran - kolmen maan ruokakult- tuuria. Kotosuomen lisäksi siis tarjolla on Ranskaa ja Saksaa parhaimmillaan.

Aamupalapöydässämme toisinaan istuvat kaksi ulkomaan vahvistusta ovat näiden herkkujen takana. Molemmat tuovat oikein mielellään kotimaansa tuliaisia perheel- lemme. Kiitos kahdelle siskolleni ja heidän miehilleen, saamme siis nauttia monikult- tuurista ruokaa kotonamme!

Kyselin hieman näiltä miehiltä, millä he mieluiten kotonaan nälkensä kaikottavat. Mie- het kertoivatkin innoissaan omista suosikkiruokalajeistaan ja antoivat lisäksi respetin, jotta myös muut voisivat nauttia tästä kulttuurielämyksestä ruuan muodossa. Ensimmäisenä resepti Ranskasta ja jälkimmäisenä pala Saksan kulinaristista maailmaa. Siispä kauha käteen, mukaan ripaus seikkailunhalua ja tujaus kulttuurinnälkää – AVOT, huiko- pala maailmalta on valmis nautittavaksi!

Fondue Savoyarde on ruokalaji Ranskan Alpeilta, Savoien alueelta, läheltä Sveitsin rajaa.

Fonduetä syödään tavallisesti talviai- kaan; tuhti ruokalaji lämmittää muka- vasti kylmillä keleillä ja täyttää varmasti nälkäisemmänkin vatsan. Ruokala- ji koostuu pääasiassa sulatetuista juustois- ta, johon dipataan leipäpaloja haarukoilla. Pataan on vielä lisätty tujaus alkoholia nostatta- maan punaa nälkäisten talviurheilijoiden poskille.

Fondue savoyarde

VINKKI: Ole tarkkana leipää dipatessa; se, jonka pudottaa leipänsä fondue-pannaan, joutuu suorittamaan muiden syöjien valitseman ”rangaistuksen” - esimerkiksi juoksemaan pakkasella talon ympäri pelkissä pitkissä kalsareissaan!

Ainekset (4:lle tilavavatsaiselle. Sääntö: mitä enemmän syöjiä, sitä vähemmän ähkyä!):

- 500 g Beaufort-juustoa
- 2-3 lasia valkoviiniä (loppupullon voikin kaataa omaan lasiin)
- 400 g [Comté](#)-juustoa (Saatavilla esim. Stokkalta)
- 300 g de Tome de savoie –juustoa (vähän niin kuin suomalainen serkkunsa Oltermanni. Kermanen on avainsana tässä.)
- 1/4 [Reblochon](#)-juustoa (voi myös jättää pois)
- 1 pikku lasillinen kirsch-alkoholia
- 1 teelusikallinen Maizena
- 1 valkosipulin kynsi
- 1 iso vaalea leipä (jossa mielellään kova kuori)

Valmistaminen:

Leikkaa leipä paloihin (saavat kuivahtaa hiukan).

Leikkaa juustot viipaleiksi (jätäovat kuoripalat pois).

Jos käytät Reblochon-juustoa, lisää se vasta viimeisenä (sitoo muut juustot yhteen).

Lisää teelusikallinen Maizena lasiin kirsch-alkoholia.

Hiero valkosipulia fondue-pannun sisäpintaan.

Lämmitä valkoviiniä miedolla lämmöllä kunnes se alkaa vaahdota hiukan, laske lämpeä ja lisää juustosivut sekoittaen puukauhalla 8-liikkettä.

Kun juustot ovat sulaneet, lisää Reblochon-juusto (jos käytät), kirsch + Maizena.

Sytytä fondue-pannun polttimoon tuli ja laita fondue-kattila tulelle, sekoita silloin tällöin puukauhalla. Valmista nautittavaksi! Tarjoile halutessasi tuoreen salaatin kanssa.

VINKKI: Naukkaa tämän tuhdin ruokalajin kylkiäiseksi lasillinen Chartreuse – likööriä (saatavilla myös kotimaastamme) snapsukan muodossa taikka vaihtoehtoisesti totina kuumen veden kanssa. Rai-kastaa hengityksen, kertovat paremmin asiasta tietävät! Flunssankin vie tämä ulkomaan ihmetys mennessään!

SCHWEINEBRATEN – PORK ROAST

Tämä tyypillinen bavarialainen ruoka on yksi Saksan tunnetuimmista ruokalajeista. Korkean lihan hinnan vuoksi ”Schweinebraten” oli 1800-luvulla kallis ylempien luokkien ruoka, kun taas nykyään se kuuluu jokaisen saksalaisperheen ruokalistalle.

Useimmiten ruokaan käytetään sian olkapäätä, jonka rapea pinta syntyy ihon rasvasta. Murealle lihalle syntyy kastike lihasta valuvasta rasvasta ja tie-

tysti oluesta (mmm...).

Schweinebratenia voi tarjoilla monella tavalla ja yleensä lisukkeet vaihtelevat alueittain. Bavian pohjois-osassa liha tarjotaan useimmiten leipäpalojen ja hapankaalin kanssa kun taas etelässä lautaselta löytyy perunapalloja ja punakaalia. Myös kastikkeen koostumus vaihtelee sipulista olueen.

Schweinebratenia voi nykyään syödä niin hyvässä bavarialaisessa ravintolassa kuin kotonakin. Useimmiten tätä ruokaa syödään sunnuntaisin yhdessä koko perheen kanssa, mutta toiset pitävät herkkua juhlapyhien, kuten joulun tai syntymäpäivien ruokana. Yksi asia on ainakin varmaa, nimittäin nälkä takuulla kasvaa tämän valmistumista odotellessa. Siispä varaa muutama pullo mallasta kokkailun kaveriksi!

Ainekset:

- 5 lbs possun olkaa
- 1/4 kuppi Dijon-sinappia
- 1/4 teelusikka kuminan siemeniä jauhetuna
- 1/4 teelusikka sipulijauhetta
- 1/4 teelusikka valkosipulijauhetta
- 1 ripaus paprikajauhetta
- 1/4 teelusikka sellerijauhetta
- 1/4 teelusikka suolaa
- 1/4 teelusikka pippuria
- 2 teelusikkaa oliiviöljyä
- 2 keskikokoista sipulia
- 2 keskikokoista porkkanaa
- 1/4 kuppi pilkottua purjoa
- 1 1/2 kuppi kasvislientä

Valmistaminen:

- 1 Pese liha
- 2 Sekoita kaikki kuivat ainekset ja hiero lihaan
- 3 Levitä haluamasi määrä sinappia lihan pinnalle
- 4 Lämmitä öljy paistinpannussa ja ruskista porkkanat ja purjo
- 5 Siirrä vihanneksia ja ruskista lihaa kailta sivuilta
- 6 Lisää pilkotut sipulit kuorineen pannul-

le

- 7 Lisää liemi ja siirrä pannu uuniin
- 8 Paista puolitoista tuntia 175°C
- 9 Puolentoista tunnin jälkeen käännä sipuleita ja vihanneksia
- 10 Käännä liha ja paista tunti
- 11 Tunnin jälkeen siirrä liha lautaselle lepäämään
- 12 Sekoita pannulla olevaalientä pais-tilastan avulla, raaputa kaikki irtoavat ainekset pannusta kastikkeeseen
- 13 Purista kaikki neste siivilän läpi. Purista läpi myös kiinteät palat. Kaada neste hetkeksi takaisin pannulle korkeaan lämpötilaan
- 14 Kaada kastike paistin päälle
- 15 Tarjoa perunapallojen ja punakaalin kanssa!

VINKKI: Tämän ruuan kanssa kelpaa melkein pä ainoastaan Saksan tunnetuin juoma – olut. Merkiksi kannattaa valita esimerkiksi vaalea Franziskaner, mutta vielä paremmin ruuan kanssa maistuu Augustiner. Tätä halajava joutuu suurella todennäköisyydellä tosin käymään kotimaan ulkopuolella ostoksilla.

Teksti: Outi Aaltonen

Ciao e arrivederci!

Neljä viikkoa Italian teho-opiskelua Italiassa

Kielikurssit ulkomailla yhdistetään usein teini-ikäisiin nuoriin, jotka lähtevät usein ensimmäistä kertaa kokeilemaan siipiään itsenäisesti oman maan rajojen ulkopuolelle. Korkeakouluista erityisesti nuoret aikuiset opiskelijat suuntaavat yhä useammin vähintään muutamaksi kuukaudeksi vaihto-opiskelemaan ulkomaille. Aikuisille suunnatut muutaman viikon mittaiset kielikurssit sen sijaan ovat ehkä vähän vähemmän tuttu tapa viettää lyhyt jakso ulkomailla, oppia kieltä, tutustua paikalliseen kulttuuriin sekä ihmisiin ympäri maailmaa.

Scuola di Italiano Dante Alighieri, Camerino

Tänä syksynä päädyin puolivahingossa neljäksi viikoksi aikuisille suunnatulle kielikurssille Italiaan yliopistolta saadun apurahan turvin. Marchen maakunnassa, noin 7000 asukkaan Camerinon yliopistokaupungissa sijaitsevaan Scuola di Italiano Dante Alighieriin saapuu kuukausittain keskimäärin 90 italian kielestä ja kulttuurista kiinnostunutta opiskelijaa ympäri maailmaa,

”Osalla kielikurssi voi kuulua osaksi yliopisto-opintoja, osa kohentaa kielitaitoaan työelämää varten, osa hankkii kokemuksia, osa opiskelee kieltä omaksi huviksi”

pääsääntöisesti neljän viikon kielikurssille. Lyhimmillään opiskelijat viettävät kielikurssilla kaksi viikkoa, mutta joukosta löytyy myös niitä, jotka ottavat pidennetyn italian kielen tehokurssin ja viettävät Camerinossa useamman kuukauden. Opiskelijoiden ikähaitari on suuri: nuorimmat opiskelijat voivat olla 17-vuotiaita, vanhimmat eläkeikäisiä. Suurin osa opiskelijoista on kuitenkin alle 30-vuotiaita. Myös opiskelijoiden motiivit vaihtelevat: osalla kielikurssi voi kuulua osaksi yliopisto-opintoja, osa kohentaa kielitaitoaan työelämää varten, osa hankkii kokemuksia, osa opiskelee kieltä omaksi huviksi. Opiskelu tapahtuu tasoryhmissä, joiden muodostamiseksi kurssin aluksi järjestettiin tasokoe. Myös täysin alkeista aloittaville on oma ryhmänsä.

Kokonaisvaltaista kielen ja kulttuurin oppimista

Kielikurssi autenttisessa ympäristössä on hyvin kokonaisvaltainen kokemus. Opetus tapahtuu tietenkin paikallisella kielellä, mutta ennen kaikkea eläminen kyseistä kieltä puhuvien kesellä antaa oivallisen tilaisuuden päästä käyttämään oppitunneilla opittua heti käytännössä arkipäivän tilanteissa kurssitovereiden, opettajien ja paikallisten kanssa, kaupoissa, kahviloissa tai ravintoloissa. Oppitunneilla opetusmenetelmät ovat monipuolisia: perinteisen kieliopin opiskelun lisäksi kommunikointiin liittyvät harjoitukset ovat suuressa roolissa. Kieliopin opettelustakin on tehty hauskaa, sillä tunneilla ollaan niin leikitty, laulettu kuin vähän näyteltykin. Oppiminen ei rajoitu vain kielen oppimiseen oppitunneilla, vaan siihen kuuluu myös paikalliseen elämään ja kulttuuriin tutustumista. Teoreettisemman puolen kulttuurista

”Nettiyhteydet ovat huonot (toisinaan olemattomat), asuntoon tulee suoraan vettä päivittäin vain klo 9-17 välillä ja aamulla saattaa keittiössä kävellä vastaan skorpioni”

tarjoavat koulun järjestämät kulttuuriaiheet luennot. Käytännön tasolla oppiminen tapahtuu paitsi jokapäiväisessä elämässä, myös erilaisten tutustumiskäyntien ja retkien myötä. Kurssin aikana on tehty retkiä muun muassa Roomaan, Firenzeen, San Marinoon, Urbinoon, Assisiin, Bolognaan ja Venetsiaan.

Suurin osa retkistä on sisältynyt kurssiin, parille on päässyt mukaan lisämaksusta. Lisäksi on esimerkiksi vietetty iltaa keskiaikaisessa linnassa, maisteltu niin paikallisia tuotteita kuin eri maista tulevien opiskelijoiden kotimaiden ruokia, käyty teatterissa, vuoristossa ja paikallisella yliopistolla.

Oppiiko siellä mitään?

Oma italian osaamiseni ei ollut kummoinen saapuessani Camerinoon. Olin edellisvuoden aikana suorittanut kielikeskuksen italian alkeiskurssit, mutta kesän ja syksyn aikana en ollut ehtinyt panostaa italian opiskeluun ja tiesin etenkin puhumisen tuottavan aluksi suuria vaikeuksia. Ajattelin kuitenkin, että englannilla selviää varmasti aika pitkälle. Pieniä epätoivon hetkiä tuli koettua ensimmäisen viikon aikana, kun ensinnäkin huoneen kanssani jakanut argentiinalaistyttö ei puhunut sanaakaan englantia. Toiseksi tasokokeen perusteella minut oli sijoitettu ryhmään, jossa lähes kaikilla muilla puhuminen tuntui sujuvan ilman suurempia ongelmia. Pahin

alkukankeus kielen käyttämisessä alkoi onneksi kaikota ensimmäisen viikon jälkeen. Oppitunnit alkoivat tuntua mukavilta erinomaisen opettajan ja tunneilla vallinneen hyvän hengen vuoksi, vaikkei kaikkea aina ymmärtänytään ja keskusteluun osallistumiseen on säilynyt kynnys korkeana. Huonetoiverin kanssa kommunikointi on tullut koko ajan helpommaksi. Päivä päivältä on tuntunut, että puhuminen ja ymmärtäminen on helpottunut ja sanavarasto laajentunut. Parin viikon Italiassa oleskelun jälkeen kielen käyttö on edelleen epävarmaa, mutta onneksi on vielä pari viikkoa aikaa tsempata. Senkään jälkeen en varmasti puhu italiaa kovin sujuvasti, mutta kielen oppiminen tulee tulevaisuudessa varmasti olemaan helpompaa ja kynnys kielen käyttämiseen huomattavasti matalampi.

Mitä tästä jää käteen?

Paitsi että italialaisella ruualla herkuttelusta taitaa jäädä muutama lisäkilo Suomeen vietäväksi, kielikurssi Italiassa on ollut monin tavoin avartava kokemus. Kielen oppimisen merkitys on ollut hyvin konkreettista, koska samalla on ollut kyse jokapäiväisessä elämässä selvitymisestä niin oppitunneilla kuin muissakin arkipäivän tilanteissa. Täkäläinen ympäristö on asettanut vähän erilaiset ehdot jokapäiväiselle elämälle, kuin mihin Suomessa on tottunut: nettiyhteydet ovat huonot (toisinaan olemattomat), asuntoon tulee suoraan vettä päivittäin vain klo

9-17 välillä ja aamulla saattaa keittiössä kävellä vastaan skorpion. Kaikkeen kuitenkin tottuu ja kaikesta selviää. Arki italialaisessa pikkukaupungissa on ollut muutoinkin kaikkea muuta kuin mihin on tottunut Suomessa. Ruoka haetaan pikkuisista putiikeista: leipä leipomosta, liha lihakaupasta, hedelmät hedelmäkaupasta. Tai sitten syödään ravintolassa – parhaimmillaan kahdesti päivässä, mikä onneksi on Suomeen verrattuna huomattavasti edullisempaa. Retkien ansiosta on tullut nähtyä Italiaa enemmän kuin osasin kuvitella ja upeita maisemia jää kyllä kaipaamaan. Parasta kuitenkin

on ollut tutustuminen uusiin ihmisiin ympäri maailmaa. Kurssilla on ollut ihmisiä viidestä maanosasta, lähes 30 eri maasta. Läheskään kaikkiin ei ehdi lyhyessä ajassa tutustua ja vain harvoin kunnolla. Kurssin jälkeen tuskin ikinä tapaan kovinkaan montaa näistä uusista tuttavista. Toivottavasti kuitenkin joidenkin kohdalla voin oikeasti uskoa jälleennäkemiseen sanoessani lähdön hetkellä *arrivederci!*

Teksti: Susanna Nieminen

Excursio Budapes... Eiku Lontooseen!

Matkanjärjestäjän arki ei aina ole helppoa. On muistettava, että kaikki asiat eivät aina suju niin kuin on tarkoitus. Tämä kuvaa hyvin Indexin excursiota, jonka järjestin yhdessä toisen Indexin hallituslaisen, Laura Kouttisen kanssa.

Excun suunnittelu alkoi loppukevällä jolloin koh- teeksi valittiin Budapest. Päätimme alkusyksystä varata lennot ja hostellit jotka olimme kevääl- lä katsoneet sopiviksi. Kohtalo kuitenkin päätti puuttua peliin emmekä saaneetkaan toivovaam- me paluulentoa, sillä paikallinen Wizzair oli päät- täny vähentää lentojensa määrää Budapestiin.

Noh, eihän tämä maailmaa eikä excua kaatanut. Nokkelina naisina teimme pe- liliikkeen ja vaihdoimme excun kohteeksi Budapestin sijasta **Lontoon**. Iloksem- me matkan kokonaishintakin pieneni ja reissuun lähdettiin hieman halvemmalla.

Lontooseen lähdettiin Turun hулppealta lentoasemalta 30.10. Lentomatka sujui Ryanairin lentokoneissa ahtaasti mutta tasaisesti ja hostellikin löytyi ongelmitta muutaman etapin päästä lentokentältä. Hostellimme yhteydessä toimi viihtyisä perinteinen brittipubi jossa vietimme aikaa enemmän tai vähemmän. Hostellihuo- neet muistuttivat puolestaan koirankop- peja, mutta tämä ei matkan tunnelmaa haitannut.

Päivät olivat monilla pitkiä mutta näh- tävääkin oli Lontoossa paljon. Monet kävivät katsastamassa Lontoon tyypilli- set nähtävyydet, kuten Big Benin, Tower Bridgen, Buckingham Palacen, London Eyen sekä Westminster Abbeyn. Suosit- tuja kohteita olivat myös British Muse- um sekä Natural History Museum, joihin sisäänpääsy oli ilmainen.

"Monet kävivät katsastamassa Lontoon tyypilliset nähtävyydet, kuten Big Benin, Tower Bridgen, Buckingham Palacen, London Eyen sekä Westminster Abbeyn"

Musikaalit ja teatterit ovat Lontoossa omaa luokkaansa. Harmiksemme monet näytökset olivat loppuunmyytyjä paikallisen "holiday weekin" johdosta. Muutammat pääsivät kuitenkin nauttimaan huikeista musikaalielämyksistä ja kehut niistä olivatkin ylitsepusuavia. Shoppailu kuului myös tärkeänä osana ainakin matkan kasvatustieteilijätyttösten aktiviteettiin ja puntia kuluikin yllättävän nopeaan tahtiin.

Kulkeminen Lontoossa on todella helppoa. Lontoon metrokartta on selkeä ja sen käyttämisen oppii hyvin nopeasti. "Double-deckereillä" kulkemiseen vaadittiin himpun verran enemmän ajatusta mutta ainakin omasta mielestäni bussilla matkustaminen on metroa miellyttävämpää.

Oman pääkaupunkimme ravintoloihin verrattuna hinnat Lontoossa olivat kohtuulliset, mutta Lontoo ei siitäkään huolimatta ole halpa kaupunki. Useimmiten söimme pubiruokaa (omnom!) joka maksoi oluen kera n.10-15 punttaa, eli n.12-18 euroa. Halvempaa pubiruokaa sai keskustan ulkopuolelta.

Olut maksoi lähes poikkeuksetta 3,5 punttaa, eli noin 4,30 euroa.

Lento kotiin lähti lauantaina 3.11. klo 7:30. Lentokentällä tuli olla vähintään kaksi tuntia aikaisemmin, joten päätimme suurimmaksi osaksi valvoa koko yön. Osa lähti hieman aikaisemmin hostellilta lentokentälle nukkumaan ja osa jäi nauttimaan vielä viimeiset oluet hostellimme publiin. Valvotun yön jälkeen olo oli sekava ja hieman kipeä. Lontoon tuulinen ja kylmä sää yhdistettynä valvomiseen ja matkustamiseen koetteli vastustuskykyä ja flunssa iski muutamaamaan exculijaan.

Reissu oli kokonaisuudessaan antoisa ja Lontoo on kohteena ikuinen yllättäjä. Jos et ole vielä käynyt Lontoossa, suosittelen mitä pikimmiten pakkaamaan passin ja hammasharjan laukkuun ja lentämään kohti Englannin mahtavinta kaupunkia!

Indexin excu-vastaava, Katariina Hava

